

Noční zoologická zahrada

Byl poslední školní den. Lili, která byla ve druhé třídě, se ale na letní prázdniny ani trochu netěšila. Neměla totiž žádné kamarády, a tak většinou krásných slunečných dnů seděla doma a četla knížky nebo si hrála se svým plyšovým pejskem. Když přišla Lili ze školy domů, maminka jí řekla: „Lili, letos o prázdninách pojedeš na tábor. S tatínkem jsme si říkali, že nemůžeš pořád jenom sedět doma...“

Malá holčička měla slzy v očích. Vzchopila se a zeptala se, co to bude za tábor. Maminka odpověděla: „Je to tábor, který pořádá zoologická zahrada“. Lily si v duchu říkala, že by mohla možná mít za kamarády aspoň nějaká uvězněná zvířátka. A tak pokrčila rameny a šla do svého pokoje.

V den odjezdu nasedla celá rodina do auta a jela do brněnské zoo. Po příjezdu je přivítala vedoucí tábora Hana a její bratr Lukáš. Dovedli je k Liliině chatce a ukázali, kde je všechno potřebné. Lili skočila oběma rodičům kolem krku. Když už byli na odchodu, přišel takový malý brýlatý kluk a řekl: „Ahoj, já jsem Erik a jsem tvůj soused.“

„Ahoj, já jsem Lili.“

Maminka s tatínkem odjeli. Už se stmívalo a Hanka svolala všechny děti, aby mohli jít pozorovat jedno noční zvířátko. Zadním vchodem vešly do místnosti, ve které byl za sklem hrabáč. Hana si z ošetřovatelského stolku vzala plastovou láhev plnou mravenců. Vešla dovnitř a otevřela láhev. Hrabáč jménem Harry ihned přiběhl a strčil svůj dlouhý jazýček přímo do láhve. Snědl všechny mravence a ještě se oblizoval.

Lili se zdálo, že na ni zvířátko mrklo. Divila se a říkala si, že se jí to asi jenom zdálo. Ale on to udělal znovu. Když se vrátila do chatky, říkala si, že už je z ní asi blázen, a tak nad tím nepřemýšlela a šla spát. V noci ale nemohla usnout.

Zvedla se a po špičkách, jak nejtišeji to dokázala, došla až do té místnosti, kde se pod lampičkou vyhříval Harry. Ze stolku si vzala láhev a vešla dovnitř. Pomalu přišla k němu blíž a než stačila něco říct, tak ji pozdravil a hezky se představil. Lili ho zkoprněle také pozdravila a představila se.

Hrabáč se jí zeptal, jestli chce něco vidět a možná i někoho potkat. Holčička bez váhání odpověděla, že moc ráda. Harry se rozeběhl a ona běžela za ním. Najednou doběhli až k nějaké zdi. Lili zpomalovala, aby do ní nenarazila, ale Harry běžel dál. A místo toho, aby narazil, prošel. Holčička se divila, jak to mohl udělat, když najednou slyšela Harryho hlas. Říkal jí, aby se ničeho nebála a prostě normálně prošla. Lili zavřela oči a prošla skrz zeď. Na druhé straně byla další zvířata.

Všichni k ní přišli a ptali se Harryho, kdo to je? Harry jim řekl, že je to Lili a nemusí se jí bát. Všichni se začali představovat: tučňák Kevin, slon Vincent, žirafa Saša, želva Berta, opičí bráškové Opy a Hopy, sova Elvíra, jaguár Gabriel, myšák Charles.

„Baví tě hrát stolní hry?“ ptala se zvířátka.

„To je jasný, nejradši bych je hrála každý den.“

„A nechceš si s námi zahrát naši oblíbenou hru Twitter?“

„Jasně, jdeme hrát .“

Hráli dlouho do noci a zapomněli na čas. Když se Lili pozdě večer vrátila na chatku, hned usnula jako Šípková Růženka. Další večer šla Lili opět za kamarády, ale pronásledoval ji Erik. Došel až ke zdi, ta ho však nechtěla pustit skrz. Erik se tedy vrátil do postele. Mezitím si zvířátka a Lili povídali o tom, jak má málo kamarádů. Pozdě v noci před odchodem všechny objala, rozloučila se a slíbila, že bude často jezdit na návštěvu.

Druhý den si pro Lili přijeli rodiče a její noční výlety za kamarády zůstaly tajemstvím pro všechny. Tedy kromě Erika, který se ale stejně nikdy to, co bylo za zdí, nedozvěděl.